

- 3) Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Maxime'a Picarda w związku z niniejszym postępowaniem odwoławczym oraz koszty, które poniósł on w postępowaniu w pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sąd – Bułgaria) – LM, NO/HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

(Sprawa C-577/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Dyrektywa 2009/103/WE – Artykuł 3 akapit czwarty – Pojęcie „uszkodzeń ciała” – Pokrycie przez obowiązkowe ubezpieczenie – Wypadek drogowy – Śmierć pasażera – Prawo małoletnich dzieci do zadośćuczynienia – Szkoda niemajątkowa – Cierpienie dziecka wynikające ze śmierci rodzica w następstwie tego wypadku – Zadośćuczynienie wyłącznie w przypadku rozstroju zdrowia]

(2023/C 54/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski sąd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LM, NO

Strona pozwana: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Sentencja

Artykuł 3 akapit czwarty dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uzależnia wypłatę przez ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową poniesioną przez najbliższych członków rodziny osób poszkodowanych w wypadkach drogowych od przesłanki, by szkoda ta doprowadziła do rozstroju zdrowia u tych najbliższych członków rodziny.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Cour de cassation – Francja) – Instrubel NV/Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services (C-753/21), i Montana Management Inc./Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services (C-754/21)

(Sprawy połączone C-753/21 i C-754/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Rozporządzenie (WE) nr 1210/2003 – Szczególne ograniczenia w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem – Artykuł 4 – Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych należących do osób, organów i podmiotów związanych z reżimem byłego prezydenta Saddama Husajna – Artykuł 6 – Przekazanie strukturom zastępującym Fundusz na rzecz Rozwoju Iraku – Własność zamrożonych funduszy i zasobów gospodarczych]

(2023/C 54/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargi kasacyjne: Instrubel NV (C-753/21), Montana Management Inc. (C-754/21)

Druga strona postępowania: Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services (C-753/21), Heerema Zwijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services (C-754/21)

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2–4 i art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczącego niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2465/1996, zmienionego ostatnio rozporządzeniem Rady (UE) nr 85/2013 z dnia 31 stycznia 2013 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

zamrożone fundusze i zasoby gospodarcze pozostają aż do chwili wydania decyzji o ich przekazaniu Funduszowi Rozwoju na rzecz Iraku własnością osób fizycznych i prawnych, organów i podmiotów związanych z reżimem byłego prezydenta Saddama Husajna, objętych zamrożeniem.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.2.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-23/22) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Rozporządzenie (UE) nr 651/2014 – Wyłączenie niektórych rodzajów pomocy zgodnych z rynkiem wewnętrznym – Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej – Zakres stosowania – Wyłączenia – Sektor rybołówstwa i akwakultury – Sektor przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych – Pojęcie „produktów rolnych” – Rozporządzenie (UE) nr 1379/2013 – Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury – Załącznik I – Działalność związana z przetwarzaniem produktów rybołówstwa i akwakultury – Dorsz solony, mrożony i odsolony]

(2023/C 54/16)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 1 i art. 2 pkt 10 i 11 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE] oraz wytyczne w sprawie pomocy regionalnej na lata 2014–2020 w związku z art. 2 i art. 5 lit. a) i d), a także załącznikiem I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000